

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาล闷

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลนาล闷
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาสม

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลนาสม
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลนาโสม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

.....

หลักการ

ข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลนาโสม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พุทธศักราช ๒๕๖๑ นี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะสิ่งแวดล้อม ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อป้องกันอันตรายและควบคุมโรคติดต่อระหว่างคนและสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากองค์กรบริหารส่วนตำบลนาโสม ยังไม่มีข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ และกำหนดให้เพิ่มเขตห้ามเลี้ยงสัตว์บางชนิด หรือบางประเภทโดยเด็ดขาด หรือเป็นเขตที่ปล่อยสัตว์บางชนิด หรือบางประเภท ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างโดยย่างหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงจำเป็นต้องออกข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล ฉบับนี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๑๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๓/ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม และนายอำเภอขัยばかりจึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๑๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม นับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศโดยเบ็ดเนย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม และ

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าหน้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตวแพทย์ในราชการส่วนท้องถิ่น

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาชีพ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์กรบริหารส่วนตำบลโนนส้ม เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

- (๑) สุนัข
- (๒) แมว
- (๓) โค
- (๔) กระเบื้อง
- (๕) สุกร
- (๖) ไก่
- (๗) เป็ด
- (๘) สัตว์อื่นๆ

(๙) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติมทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลโนนส้ม

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลโนนส้ม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ โดยมีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทະเปียนตามประเภท และชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๗/ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิถัยแล้ว เจ้าของสัตว์มีสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำเนินชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมัดมนกเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อบังกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควร และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อบังกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อ่อนแอสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม หากประสงค์จะไปเลี้ยงในสถานที่อื่นต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของสถานที่ และต้องควบคุมดูแล กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระวังโดยลังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานห้องถังกำหนด

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานห้องถัง รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์กรบริหารส่วนตำบลนาโอม

ข้อ ๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะและเงื่อนไขตามข้อ ๗/ อุย่างเครื่องครัด เพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อบังกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำงาระบายน้ำรับน้ำโสโครก ไปให้พ้นจากน้ำโดยสอดคลายและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสีย ต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรค อื่นๆ และต้องเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักกัน สัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานห้องถังหรือเจ้าพนักงาน

สาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ ยกเว้นการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนมิให้ก่อเหตุร้ายแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๒ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎหมายทั่วไป หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์ แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงหรือปล่อยสัตวนั้น จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร

ข้อ ๑๓ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณสุข ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนร้ายแรงต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ ระงับเหตุร้ายภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใด เพื่อรับเหตุร้ายนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีกในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๔ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้สั่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฎิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง การแจ้งหรือตามข้อบัญญัตินี้

(๔) ยึดหรืออาชัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุลักษณะ หรืออาจก่อเหตุให้รำคาญจากการหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณเพียงพอสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนห้องถิน เพื่อให้ปฏิหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจปรับได้ตามอัตราที่เจ้าพนักงานห้องถินพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ ต้องไม่เกินค่าปรับตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้

ข้อ ๑๖ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ลงชื่อ)

(นายสมทรง ช้างชนะ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายศรีชัย ตันตะโสกณ)

นายอำเภอชัยบาดาล

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลนาโสมโดยเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสมและนายอำเภอชัยบาดาล จังหวัดชัยภูมิไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสมนับตั้งแต่วันที่ได้ปิดประกาศโดยเปิดเผยแพร่ ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสมแล้ว

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าหน้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็น พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ສັຕະແພທຍ໌” ມາຍຄວາມວ່າ ສັຕະແພທຍ໌ຜູ້ຊື່ປົງປົກບົດຈານໃນສ່ວນຮາຈກິຈຈານຂອງຮັບຮັດ
ແລະມາຍຄວາມຮົມຄືຜູ້ຊື່ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ປົງປົກບົດໜ້າທີ່ສັຕະແພທຍ໌ໃນຮາຈກິຈຈານສ່ວນທົ່ວໂລນ

“ກາຣເລີ່ຍງສັຕວົງ” ມາຍຄວາມວ່າ ກາຣມີສັຕວົງຫຼືມີສັຕວົງໄວ້ໃນຄຣອບຄຣອງແລະດູແລເອາໄຈ
ໃສ່ບໍາຮຸງຮັກຢາຕລອດຈານໃຫ້ອາຫາຣເປັນອາຈີນ

“ກາຣປລ່ອຍສັຕວົງ” ມາຍຄວາມວ່າ ກາຣເລີ່ຍງສັຕວົງໃນລັກໝານະທີ່ມີກາຣປລ່ອຍໃຫ້ອູ່
ນອກສານທີ່ເລີ່ຍງສັຕວົງໂດຍປຣາສຈາກກາຣຄວບຄຸມ

“ສານທີ່ເລີ່ຍງສັຕວົງ” ມາຍຄວາມວ່າ ຄອກສັຕວົງ ກຣງສັຕວົງ ທີ່ຂັ້ງສັຕວົງ ຢ່ອສານທີ່
ໃນລັກໝານະອື່ນທີ່ໃໝ່ໃນກາຣຄວບຄຸມສັຕວົງທີ່ເລີ່ຍງ

“ເຈົ້າຂອງສັຕວົງ” ມາຍຄວາມຮົມຄືຜູ້ຄຣອບຄຣອງສັຕວົງດ້ວຍ

“ທີ່ຫ່ຽວທາງສາຮາຮານະ” ມາຍຄວາມວ່າ ສານທີ່ຫ່ຽວທາງໜີໃໝ່ເປັນຂອງເອກະນ
ແລະປະຈານສາມາດໃໝ່ປະໂຍ່ນໜີໃໝ່ສັນຈະໄດ້

ຂອງ ៥ ເພື່ອປະໂຍ່ນໃນກາຣຮັກຢາສກວະຄວາມເປັນອູ່ທີ່ເໝາະສນກັບກາຣດຳກັນຊີ່ພຂອງປະຈານ
ໃນທົ່ວໂລນ ຮ່ອເພື່ອປັ້ງກັນອັນຕຽມຈາກເຂົ້ອໂຣກທີ່ເກີດຈາກສັຕວົງໃຫ້ພື້ນທີ່ໃນເຂດອຳນາຈຂອງອົງກາຣບຣິຫາຣ
ສ່ວນຕຳບລານາໂສມເປັນເຂດຄວບຄຸມກາຣເລີ່ຍງຫຼືປລ່ອຍສັຕວົງ ດັ່ງນີ້

(១) ສຸນ້າ

(២) ແມວ

(៣) ໂຄ

(៤) ກຣະບູວ

(៥) ສຸກຮ

(៦) ໄກ

(៧) ເປີດ

(៨) ສັຕວົງອື່ນ ၅

(៩) ສັຕວົງປ່າຕາມກູ່ໝາຍວ່າດ້ວຍກາຣສ່ວນແລະຄຸ້ມຄຣອງສັຕວົງປ່າຊື່ໄດ້ຮັບອຸນຸງຕາຈາກກາຣປ່າໄມ້
ໃຫ້ເຈົ້າພັນກັນການທົ່ວໂລນມີອຳນາຈກຳນົດປະເທດ ແລະໜົດສັຕວົງທີ່ຕ້ອງຄວບຄຸມກາຣເລີ່ຍງເພີ່ມເຕີມ
ທັງນີ້ ໂດຍອາຈຄວບຄຸມກາຣເລີ່ຍງສັຕວົງເລີ່ມພາກໃນເຂດທົ່ວທີ່ໄດ້ທົ່ວທີ່ທີ່ນີ້ ຢ່ອເຕີມພື້ນທີ່ອົງກາຣບຣິຫາຣ
ສ່ວນຕຳບລານາໂສມ

ข้อ ๖ ເພື່ອປະໂຍດໃນກາຣຄວບຄຸມກາຣເລີ່ມທີ່ປ່ອປ່ອຍສັຕິວໃນເຂດອົງກົດກາຣບົຣທາຮສ່ວນຕຳບລານາສົມ
ໃຫ້ເຈັ້ພັກການທົ່ວທີ່ມີຄືນມີຄຳນາຈອກປະກາສກຳມີການດີເຂດເພື່ນທີ່ເລີ່ມສັຕິວ ທີ່ປ່ອປ່ອຍສັຕິວທີ່ຕົ້ນຄວບຄຸມ
ຕາມຂໍ້ອ ๕ ໂດຍມີມາຕຽກກາຮອຍໆງໜຶ່ງຍ່ອງໄດ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

- (๑) ການດຳຈຳນວນ ປະເທດ ແລະ ຊົດຂອງສັຕິວເລີ່ມ
- (๒) ການດຳຫລັກເກນ໌ ວິທີກາຮ ແລະ ເຈື່ອນໃຫກາຮທີ່ກຳທະບູນປະເທດ ແລະ ຊົດຂອງສັຕິວ
- (๓) ການດຳຫລັກເກນ໌ ວິທີກາຮ ແລະ ເຈື່ອນໃຫກາຮປ່ອຍສັຕິວ

ข้อ ๗ ນອກຈາກກາຮເລີ່ມສັຕິວຕາມປົກຕົວສັຍແລ້ວ ເຈົ້າຂອງສັຕິວມີສັຕິວຕົ້ນປະເທດຫລັກເກນ໌
ແລະ ເຈື່ອນໄຂ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

(๑) ຈັດໃໝ່ສັຖານທີ່ເລີ່ມສັຕິວທີ່ມີ່ນ່າງແຈ້ງແຮງຕາມຄວາມເໝາະສົມແກ່ປະເທດ ແລະ ຊົດຂອງສັຕິວ
ແລະ ມີ່ນາດເພີ່ມພວແກ່ກາຮດຳຮັງຈີ່ວິທີຂອງສັຕິວ ມີແສງສ່ວ່າງແລະ ກາຮຮະບາຍອາກາສທີ່ເພີ່ມພວ ມີຮະບບ
ກາຮຮະບາຍອາກາສທີ່ເພີ່ມພວ ມີຮະບບຮາຍນ້ຳແລະ ບຳບັດຂອງເສີຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ່ອງຖຸກສຸຂລັກຊະນະ

(๒) ຮັກຊາສັຖານທີ່ເລີ່ມສັຕິວໃຫ້ສະອາດອູ່ເສມອ ຈັດເກີບສິ່ງປະກຸບໃຫ້ຖຸກສຸຂລັກຊະນະ
ເປັນປະຈຳໄມ່ປ່ອຍໃຫ້ເປັນທີ່ສະສົມໜັກໜົມຈົນເກີດກິ່ນແໜ້ນຮບກາຮຜູ້ທີ່ອູ່ປະເວັນໄກລ໌ເຄີຍ

(๓) ເມື່ອສັຕິວຕາຍລົງເຈົ້າຂອງສັຕິວຈະຕົ້ນກຳຈັດໜາກສັຕິວແລະ ມູລສັຕິວໃຫ້ຖຸກສຸຂລັກຊະນະ
ເພື່ອປ້ອງກັນນີ້ໃຫ້ເປັນແຫ່ງເພະພັນຢູ່ແລງທີ່ກົດກິ່ນແໜ້ນ ທັງນີ້ ໂດຍວິທີທີ່ໄໝກ່ອ່ເຫດຮຸ່າມາຈົາກລິ່ນ ຄວັນ
ແລະ ໄມ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດກາຮປັນເປົ້ອນຂອງແຫ່ງນ້ຳ

(๔) ຈັດໃໝ່ກາຮສັນຍາສົມກົມກົມກົນໂຮຄໃນສັຕິວ ເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕາຍຈາກເຊື້ອໂຮຄທີ່ເກີດຈາກສັຕິວ

(៥) ໃຫ້ເລີ່ມສັຕິວກາຍໃນສັຖານທີ່ຂອງຕົນ ໄມ່ປ່ອຍໃຫ້ສັຕິວອູ່ນອກສັຖານທີ່ເລີ່ມສັຕິວ
ໂດຍປະຈາກກາຮຄວບຄຸມ ພາກປະສົງຈະໄປເລີ່ມໃນສັຖານທີ່ອື່ນຕົ້ນໄດ້ຮັບອັນນຸ່າຕາມຈາກເຈົ້າຂອງສັຖານທີ່
ແລະ ຕົ້ນຄວບຄຸມດູແລ ກຣນີເປັນສັຕິວດຸຮ່າຍຈະຕົ້ນເລີ່ມໃນສັຖານທີ່ຫຼືອກຮ່າກທີ່ບຸກຄລກາຍນອກເຂົາໄປມີຄື່ນຕົວສັຕິວ
ແລະ ມີປ່າຍເຕືອນໃຫ້ຮັມດະຮວງໂດຍສັງເກຕໄດ້ຍ່ອງໜັດເຈັນ

(໖) ໄມ່ເລີ່ມສັຕິວກາຍໃນສັຖານທີ່ເຈັ້ພັກການທົ່ວທີ່ມີການດີເຂດ

(໗) ຄວບຄຸມດູແລສັຕິວຂອງຕົນນີ້ໃຫ້ກ່ອ່ອັນຕາຍທີ່ຫຼືອກຮ່າກທີ່ບຸກຄລກາຍນອກເຂົາໄປມີຄື່ນຕົວສັຕິວ
ມລພິບຕ່ອສິ່ງແວດລ້ອມ

(໘) ປະເທດກາຮອື່ນໄດ້ຕາມຄໍາແນະນຳຂອງເຈັ້ພັກການສາຮາຮັນສຸຂ ຄໍາສົ່ງເຈັ້ພັກການທົ່ວທີ່
ຮັມທັ້ງຂໍ້ບັນຍັບ ຮະເບີຍບ ແລະ ຄໍາສົ່ງຂອງອົງກົດກາຮບົຣທາຮສ່ວນຕຳບລານາສົມ

ข้อ ๙ กรณีการเลี้ยงสัตว์ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะและเงื่อนไขตามข้อ ๗ อย่างเคร่งครัดเพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องทำรงระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากน้ำโดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาดด้วยสบู่ล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์ แยก กักกัน สัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ ยกเว้นการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๐ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนมิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๑ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎหมายระหว่างประเทศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอดี

แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร

ข้อ ๑๓ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณูปโภคให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อรับเท่ารำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๔ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจง เป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง หรือตามข้อบัญญัตินี้

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อเหตุให้รำคาญจากการหากาดหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หน้า ๑๕๔

เล่ม ๓๖ ตอนพิเศษ ๑๙๓ ฯ ราชกิจจานุเบกษา

๑ สิงหาคม ๒๕๖๗

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับได้ตามอัตราที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ ต้องไม่เกินค่าปรับตามที่พระราชนูญติด
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้

ข้อ ๑๖ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจขอรับเบียบข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

สมทรง ช้างชนะ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาโสม

